

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.] til at opnå den bedst mulige frihandelsaftale med fællesmarkedet, at vi netop på dette område kommer i vanskeligheder, for på dette område vil der her være tale om, at en industri forarbejder råvarer, i dette tilfælde landbrugsvarer, som er billigere end de råvarer, der findes i de andre landes industrier, og vi har fra forhandlingerne med de EFTA-lande, der har søgt om en frihandelsordning, erfaring for, at så kommer man ud for vanskeligheder, så kan man ikke få godkendt disse varer som industrivarer, der ikke skal belægges med told. Problemet er altså det omvendte af det, hr. Hjortnæs m. fl. nævnte, nemlig at konservesindustrien får vanskeligheder, hvis vi forsøger en frihandelsaftale, hvorimod den får sikret sin indkomst og beskæftigelse, hvis vi bliver medlem, og oven i købet får forbedret sine konkurrencemæssige muligheder.

En lang række talere har været inde på jordspørgsmålet. Må jeg starte med hr. Gert Petersen, som fandt, at det skulle være et yderligere eksempel ud over de eksempler, hr. Skovmand anvendte som dokumentation for, at man tilbageholdt oplysninger. Det drejede sig om en kritik fra hr. Gert Petersens side af, at ejendomsmæglerdirektivet ikke var optrykt. Efter min mening er denne kritik uden ethvert grundlag. Folketingets medlemmer ved alle, eller burde alle vide, at de bestemmelser, som ikke blev optrykt i tillægget til lovforslaget, blev fremlagt i folketingets bibliotek i dansk oversættelse. Dette gælder også direktivet om ejendomsmæglere, og alene af den grund kan enhver antydning af, at regeringen skulle have forsøgt at skjule noget på dette punkt, tilbagevises. Direktivet er nævnt to steder i det trykte materiale, nemlig i bilag 1 til tiltrædelsesakten og i opregningen til tillæg 2 over EF's etableringsdirektiver. Jeg synes altså derfor, at den støtte, hr. Gert Petersen kunne give hr. Skovmand i denne sag, ikke blot for så vidt angår hans ansvar for annoncerens indhold, men også med tilføjelsen af et yderligere eksempel, var særdeles svag.

Hr. Maigaard var inde på nogle konkrete spørgsmål i forbindelse med etableringsdirektivet for ejendomsmæglere og ejendomshandlere. Hr. Maigaard lod ligesom skinne igennem, at den omstændighed, at man havde en sådan fri etableringsret for

ejendomsmæglere, skulle betyde, at de jordlove, som hr. Maigaard selv har været med til at vedtage, ikke havde den kraft, og at 1959-loven heller ikke skulle indeholde den beskyttelse, som vi havde forudset. Det eneste, der sker ved gennemførelsen af den frie etableringsret for ejendomsmæglere, er, at disse bliver behandlet på samme måde som danske ejendomsmæglere. Jeg ved ikke, om det specielt er SF-socialisme, at ejendomsmæglererhvervet kun skal være af dansk nationalitet, om den form for kapitalisme skal være specielt dansk, og at det skal være mere kapitalistisk eller mindre socialistisk, hvis man også har udlændinge til at drive dette erhverv. Det, der fra et dansk synspunkt og fra synspunktet om beskyttelsen af jorden må være det centrale, må være, at disse ejendomsmæglere ligesom de danske ejendomshandlere og -mæglere er undergivet de regler, som vi har vedtaget her i dette ting, og som gælder i dette land. Det afgørende er ikke, hvem der handler med disse ejendomme, men hvem der kommer til at eje jorden, og her har vi sikret os ved hjælp af den gennemførte jordlovgivning.

Så kunne man måske frygte — og det forstod jeg på hr. Maigaard at han frygtede — at der kunne blive tale om en slags omgåelse ved, at disse ejendomshandlere var inde i billedet, idet de måske ligesom kunne træde i stedet for — sådan forstod jeg det — egentlige ejere. Men her har vi jo reglen om, at kommuner kan gennemtvinge den pågældende ejendoms afhændelse inden for 2 år til den personkreds og til de formål, som loven angiver. Det vil altså sige, at man kan ikke tænke sig — hvis det er det, hr. Maigaard i sin fantasi har forestillet sig — at et sæt af efterfølgende ejendomsmæglere kom til at eje disse jorder, hvis den ene havde det i 2 år, eller de indgik en forening, hvor de skiftedes til at have den. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre efter den regel, vi har gennemført, for ejendomsmægleren skal efter 2 års forløb have afhændet den jord eller den ejendom, han har sat sig i besiddelse af, til den personkreds og til de formål, som vi har vedtaget i loven.

Jeg vil gerne for en ordens skyld minde om, at bestemmelserne om adgang til udlejning af rekreative faste ejendomme, der selvfølgelig også vil komme til at omfatte